MOCI POLITIKA

POLITIKA – ukupnost oblika i načina na koje ljudi uređuju svoje društvene odnose i život u zajednici

sociološko izučavanje politike usredotočuje se na raspodjelu moći u društvu

MOĆ – vjerojatnost da će pojedinac ili grupa uspjeti nametnuti i provesti svoju volju, čak i usprkos otporu drugih (M. Weber)

- ne odnosi se samo na fizičku silu, već i na druge značajke (bogatstvo, ugled, kulturnu i obrazovnu razinu, položaj u nekoj organizaciji, osobni autoritet...)
- moć se javlja kao prinuda ili kao utjecaj može poprimati i pozitivne i negativne značajke (npr. fizička sila)
- moć kao poticajna sila za ostvarenje različitih ciljeva (npr. kad roditelji brane djeci kasne izlaske...)

TRI VRSTE MOĆI

 s obzirom na sredstva koja se rabe u postizanju ciljeva razlikujemo tri vrste moći (na društvenoj razini):

POLITIČKA

sposobnost
 pojedinaca da
 organiziraju i
 upravljaju drugim
 ljudima

EKONOMSKA

sposobnost
 organiziranja i
 razvijanja
 proizvodnih
 resursa u društvu

IDEOLOŠKA

sposobnost
 opravdavanja
 organizacije
 društva pomoću
 vjerovanja i
 sustava vrijednosti

ŠTO JE VLAST

VLAST – vjerojatnost da će se određene osobe pokoriti naredbi određenoga sadržaja (ili iz određenog izvora) (M. Weber)

- RAZLIKA vlast pretpostavlja određeni stupanj pokoravanja i pristanka, dok se moć može zasnivati na pukoj prisili
- LEGITIMNOST osnova na kojoj <u>vlast opravdava svoj zahtjev za</u> <u>poslušnošću</u>
 - legitimnost je značajka pomoću koje razlikujemo pojam moći od pojma vlasti
 - moć je nametnuta volja unatoč otporu, dok je vlast legitimna moć (prihvaćena moć)
 - legitimnost nije isto što i legalnost
 - legitimnost je uvjerenje ljudi da je vladavina ispravna npr. pokoravanje vlasti iako nam se ne sviđa ili plaćanje poreza
 - legalnost postupanje u skladu sa zakonima

TRI TIPA LEGITIMNE VLASTI (M. Weber)

 s obzirom na osnovu na koju se vlast poziva u traženju legitimnosti, razlikujemo tri idealna tipa vlasti:

TRADICIONALNA

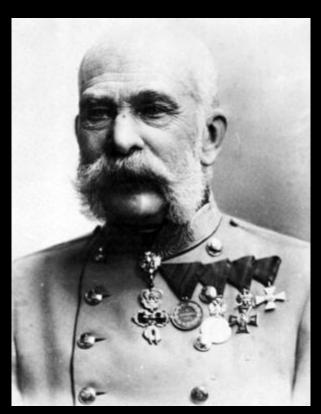
- legitimnost na temelju tradicije, običaja i nepisanih pravila
- upravni aparat vladarevi rođaci

KARIZMATSKA

- legitimnost na temelju vjerovanja u iznimne i nadnaravne osobine vođe
- ima prevratničku snagu
- kratkotrajna nakon smrti vođe gubi se osnovica legitimnosti

RACIONALNO-LEGALNA

- temelji se na pisanim pravilima i procedurama
- zakon je osnova legitimnosti
- poslušnost zakonu a ne osobi (karizmatska i tradicionalna)

TRADICIONALNA VLAST

KARIZMATSKA VLAST

RACIONALNO-LEGALNA VLAST

KARIZMATSKA

KARIZMATSKA TRADICIONALNA RACIONALNO-LEGALNA

TRADICIONALNA RACIONALNO-LEGALNA

NAROD I NACIJA

- demos, populus Romanus, Volk, peuplé, people, pueblo
 - demos skup slobodnih i jednakopravnih državljana (pravno-politička kategorija)
 - plebs narod kao puk nositelj ideja boljeg i pravednijeg društva (socijalnopolitička kategorija)
 - etnos zajednica koja ima svoj teritorij, jezik, običaje, kulturu, vjeru, povijest,
 privredu (socijalno-psihološka kategorija)

DEMOS

PLEBS

ETNOS

NAROD

- NAROD građanstvo (puk) određenog državnog područja koje komunicira istim jezikom i njeguje iste tradicijske običaje
- NACIJA politički suveren narod na određenom teritoriju
 - ima prepoznatljivu kulturu i gospodarski život
 - stabilna globalna zajednica

DRŽAVA I DRUŠTVO

DRŽAVA – skup dr. organizacija i institucija koji na određenom teritoriju posjeduje monopol legitimne primjene sile

- značajke države:
 - 1. politički aparat vlasti (parlament, činovnike)
 - 2. vlada na određenom teritoriju (polaže pravo na njega)
 - 3. vlada nad stanovništvom (podanici, državljani, građani)
- NACIJA-DRŽAVA uključuje dodatne značajke:
 - suverenitet strogo određene granice
 - državljani ljudi koji pripadaju istoj političkoj zajednici demos
 - nacionalni identitet skup simbola i vjerovanja

sve današnje države su nacije-države

- B. Anderson "Nacija zamišljena zajednica"
 - nastanak nacije povezuje s razvojem i širenjem tiska
 - sadržaj na narodnim jezicima (kultura)
 - zamišljena, ograničena, suverena, zajednica (osjećaj bratstva)

SUVERENITET

Razdoblje	Broj novih međunarodno priznatih država	Ukupan zbroj	Opaska
prije 1800.	14	14	Ne uključujući Otomansko, Rusko, Kinesko i Austro- Ugarsko Carstvo.
od 1800. do 1914.	37	51	Južnoameričke države koje su stekle neovisnost od Španjolske i Portugala te britanski dominioni.
od 1915. do 1939.	11	62	Primjerice Irska, Poljska, Finska.
od 1940. do 1959.	22	84	Stjecanje nezavisnosti bivših kolonija, osobito u Aziji i na Bliskom istoku.
od 1960. do 1989.	72	156	Brojne zemlje u razvoju stječu neovisnost: u Africi (41), u Karibima (11), Aziji (14) i drugdje.
od 1990. do 1999.	26	184	Raspad SSSR-a i Jugoslavije (22 nove države), Eritreja, Namibija, Jemen, Istočni Timor.

TIPOVI POLITIČKIH POREDAKA

- razlikujemo dva tipa političkih poredaka s obzirom na način donošenja odluka u društvu:
 - demokracija
 - totalitarizam (i autoritarizam)

DEMOKRACIJA – (grč. demos = narod; kratien = vladati) **vladavina** naroda, od naroda i za narod (A. Lincoln)

- demokracija u strogom smislu riječi ne postoji u svijetu (sudjelovanje svih građana u političkom odlučivanju)
- 2 tipa demokracije:
 - 1. PREDSTAVNIČKA odluke donose <u>odabrani predstavnici</u>
 - **2. IZRAVNA (direktna)** odluke donose <u>svi</u> oni koji su izravno <u>zainteresirani</u> za njih *(referendum)*

NASTANAK DEMOKRACIJE

 prvi put se javlja u 6. st. pr. Kr. na Hiosu, ali je svoj procvat doživjela u 5. st. pr. Kr. u Ateni za vrijeme
 Perikla, atenskog vojskovođe

– glavna obilježja antičke demokracije:

 odanost polisu (načelo građanske vrline – obveza sudjelovanja u političkom životu smatrala se čašću)

opće dobro se stavlja ispred dobra pojedinca

Najvažnije političko tijelo bilo je Atenska skupština (činili su je svi atenski muškarci iznad dvadeset godina, sastajala se barem 40 puta godišnje a za donošenje odluke bila je potrebna prisutnost barem 6000 članova te se glasovalo po načelu jednoglasnosti).

OBILJEŽJA DEMOKRACIJE

- zajednička obilježja svih varijanti demokracije:
 - razdvajanje i međusobna neovisnost zakonodavne, izvršne i sudske vlasti
 - legitimnost koja proizlazi iz volje naroda
 - sloboda građana

PRETPOSTAVKE DEMOKRACIJE

- neke društvene i kulturne pretpostavke za postojanje demokracije:
 - razina ekonomskog razvitka (76% : 8%)
 - kontrola državne moći
 - nepostojanje temeljnih razdora
 - dopuštanje kritike (opozicije)
 - pristup informacijama (sloboda medija i zabrana cenzure)
 - podjela vlasti (izvršna, zakonodavna i sudska)

TOTALITARIZAM I AUTORITARIZAM

TOTALITARIZAM – tip političkoga poretka u kojem država teži kontroli svih dijelova društva i nadzoru nad svim vidovima društvenog života

- karakteristike totalitarizma
 - totalitaristička ideologija
 - jedna partija sa vođom na čelu
 - tajna policija
 - potpuna kontrola nad ekonomijom, medijima i vojskom

– primjeri: nacistička Njemačka, SSSR, Crveni Kmeri u Kambodži,

Sjeverna Korea...

totalitarni režim

iz dokumentarnog filma "Kina - trijumf i kaos - Maostalgija"

TOTALITARIZAM I AUTORITARIZAM

AUTORITARIZAM – sustav vladavine u kojem se vlast obnaša s malo općenarodne podrške

- vlast obnaša jedna obitelj, mala skupina ljudi ili snažna politička stranka (prisutno višestranačje)
- karakteristike autoritarizma
 - značajna uloga vojske
 - ne nastoji nadzirati sve vidove dr. života
 - ekonomska, religijska, kulturna i obiteljska
 pitanja prepuštena su individualnom odlučivanju
 - naglasak je na hijerarhiji s vođom na čelu
- primjer: Španjolska za vrijeme Franka
- autoritarni režimi lakše postaju demokratski nego totalitarni

TOTALITARIZAM

- vlast uz prisilu
- zasnovan na ideologiji
- jedan vođa i partija
- tajna policija
- država ima kontrolu nad svim vidovima društva i dr. života
- nema sloboda
- nema opozicije

AUTORITARIZAM

- djelomično pristajanje
- nema ideologije
- stranka ili mala skupina ljudi
- tajna policija
- država nema kontrolu nad svim vidovima društva i dr. života
- djelomične slobode
- opozicija ugušena ili slaba

ELITISTIČKE TEORIJE NEOMARKSISTIČKE TEORIJE PLURALISTIČKE TEORIJE

MODELI MOĆI

ELITISTIČKE TEORIJE

društvom vlada **povlaštena manjina**, bez obzira na zakonske procedure i demokratske izbore

- društvom vladaju elite (grupa pojedinaca s iznimnom sposobnošću)
- demokratska procedura je samo farsa
- vladajuća i nevladajuća elita
- sposobnost elita slabi
- dolazi do cirkulacije elita "Povijest je groblje aristokracije"
- Valfredo Pareto

- superiornost elita proizlazi iz njihove organiziranosti
- politička klasa organizirana elita
- Gaetano Mosca

- elite u SAD-u sastavljena od tri dijela: ekonomski, politički i vojni
- međusobno povezane
- C. Wright Mills

MODELI MOĆI

NEOMARKSISTIČKE TEORIJE

- problem političke vlasti je odraz ekonomske moći u društvu
- država je samo instrument u promicanju interesa kapitalista
- iako država radnicima pruža mnoge pogodnosti (politika zapošljavanja, zaštita prava radnika, zaštita okoliša i sl.), neomarskistički teoretičari smatraju da služi na korist kapitalistima

PLURALISTIČKE TEORIJE

- umjesto jedne elite, postoje brojne interesne skupine koje utječu na vlast
- niti jedna grupa nije dominantna, pa postoje dogovori između različitih skupina (sindikati, etničke, vjerske, privredne grupe...)
- moć u društvu je raspršena,
 a ne koncentrirana u
 jednom središtu
- npr. San Francisco

POLITIČKE STRANKE/PARTIJE (lat. pars – dio)

POLITIČKA STRANKA – organizacija usmjerene na osvajanje legitimne kontrole nad državom putem izbora

- zastupa i promiče interese određene dr. skupine u političkom životu
- funkcije stranke
 - agregiranje interesa
 - integracija u politički sustav
 - politička socijalizacija
 - mobilizacija glasača
 - organizacija vlasti
- političke stranke su subjekti koji posreduju između vlasti i građana

CIVILNO DRUŠTVO

- polje slobodnog izražavanja ekonomskih, političkih, kulturnih, religijskih, svjetonazorskih interesa pojedinca
 - djeluje u međuprostoru između države i individualne (privatne) sfere
 - različite nevladine organizacije (NGO)
- podrazumijeva sva ona javna djelovanja koja nisu pod izravnim nadzorom države – javnost, dobrovoljne udruge, interesne skupine, političke stranke i društveni pokreti

DRŽAVLJANIN

- javna sfera života
- osoba koja ima političko pravo pravo sudjelovanja u političkom životu zajednice (bez obzira na svoje značajke)

- privatna sfera života
- osobe koje imaju pravo na svoju posebnost, jedinstvenost i različitost u svojim interesima, sposobnostima i djelovanjima

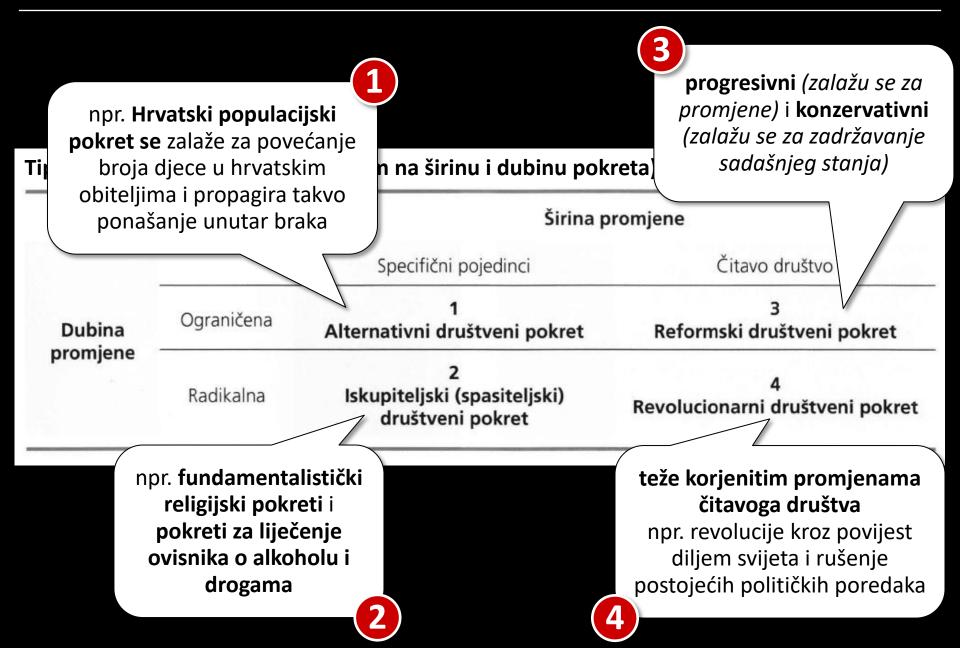
SOCIJALNI (DRUŠTVENI) POKRETI

SOCIJALNI POKRET – manje ili više trajan i organiziran napor velikoga broja ljudi, kojemu je cilj promicanje promjena u društvu ili otpor prema tim promjenama

 pokreti za zaštitu ljudskih prava, ekološki pokret, pokreti za ravnopravnost spolova, antiratni, alterglobalistički pokreti...

		Širina promjene		
		Specifični pojedinci	Čitavo društvo	
Dubina promjene	Ograničena	1 Alternativni društveni pokret	3 Reformski društveni pokret	
	Radikalna	2 Iskupiteljski (spasiteljski) društveni pokret	4 Revolucionarni društveni pokret	

TIPOVI DRUŠTVENIH POKRETA

UZROCI NASTANKA DRUŠTVENIH POKRETA

- dvije teorije nastanka društvenih pokreta:
- **1. TEORIJA DEPRIVACIJE** <u>relativna deprivacija</u> osjećaj zakinutosti jedne grupe u odnosu na drugu (referentnu) grupu
 - češće se javljaju kada se poboljšava situacija u društvu kako život postaje bolji, ljudi počinju poboljšanja uzimati "zdravo za gotovo" i očekuju više – kada poboljšanje izostane ili životni standard opadne, ljudi se bune
 - nedostatci teorije:
 - zašto se ljudi ne bune stalno jer uvijek postoje deprivirane grupe
 - cirkularnost teorije deprivacija uzrokuje nastanak soc. pokreta, ali je soc. pokret dokaz postojanja deprivacije
- **2. TEORIJA O MOBILIZACIJI RESURSA** za pojavu i uspjeh soc. pokreta su nužni **resursi** (novac, organizacijska sredstva, trud sudionika, kontakt s medijima, odnosi s javnošću...)
 - pokreti koji bolje mobilizira resurse ima veće izglede za uspjeh
 - pojedinci se ne uključuju u pokrete zbog deprivacije već zbog interesa –
 odmjeravaju troškove i koristi sudjelovanja u pokretu

NOVI SOCIJALNI POKRETI

- STARI POKRETI zalagali su se za prava radnika (ekonomska dimenzija)
- NOVI POKRETI temelje se na proizvodnji i potrošnji znanja i kulturnim vrijednostima (postmaterijalističke vrijednosti) – pitanja kvalitete života
- DEFENZIVNI I OFENZIVNI SOCIJALNI POKRETI Jürgen Habermas
- DEFENZIVNI POKRETI naglašavaju tradicionalni način života koji je ugrožen suvremenim političkim i ekonomskim promjenama
 - konzervativni i fundamentalistički pokreti
- OFENZIVNI POKRETI teže širenju građanskih sloboda i demokratizaciji društva – radikalni socijalni pokreti
- NOVI SOC. POKRETI kombiniraju ofenzivne i defenzivne značajke (npr. ekološki pokret)
 - novi pokreti su usmjereni na ekologiju, ženska prava, prava manjina, rizike nuklearnog rata, prava djece, prava životinja...
 - novi pokreti su decentralizirani i nisu zainteresirani za osvajanje pol. vlasti